

บทที่ 3

ผล

1. ลักษณะทางชีวิทยาดอกสัมฤทธิ์

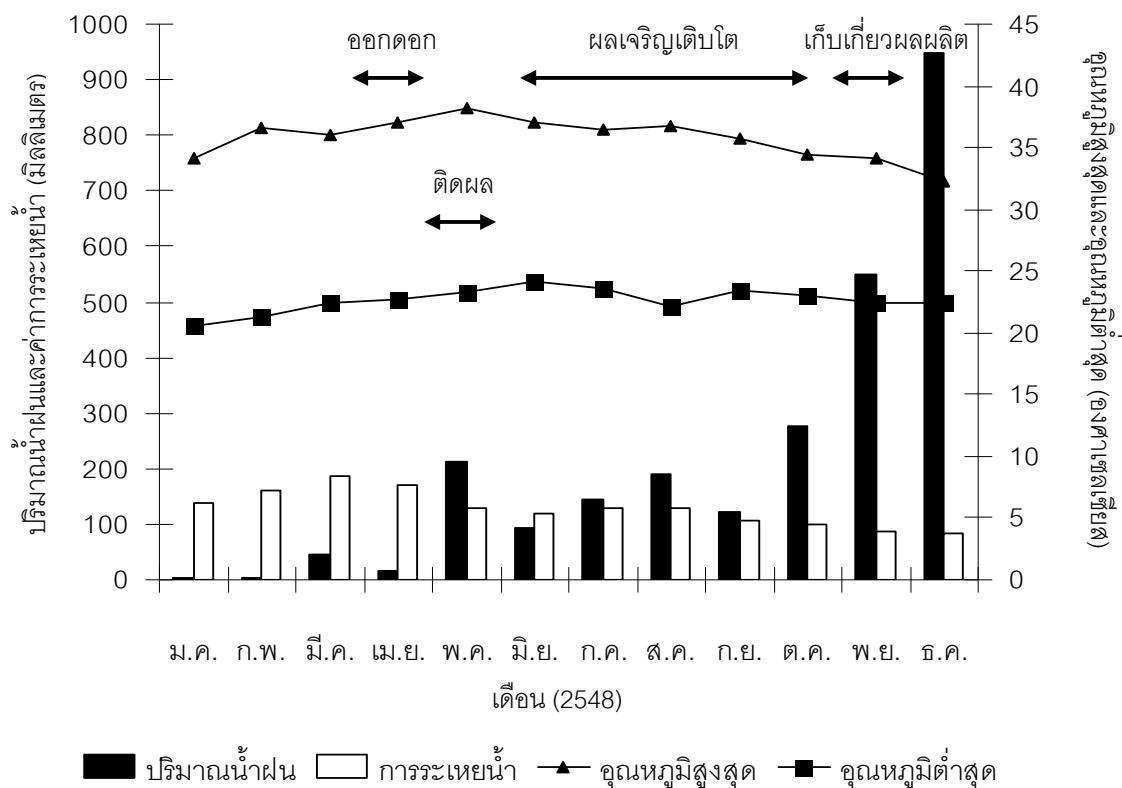
1.1 การออกดอกและลักษณะดอก

การออกดอกของสัมฤทธิ์ตามคุณภาพในปี พ.ศ. 2548 เกิดขึ้นในเดือนเมษายน ในสภาพที่มีใบแก่ผ่านความแห้งแล้งระยะหนึ่งแล้วได้รับน้ำฝน (ภาพที่ 1) หรือได้รับการให้น้ำในปริมาณที่เหมาะสม ดอกสัมฤทธิ์เกิดขึ้นได้ทั้งที่ปลายยอดและบริเวณซอกใบของกิ่ง เป็นดอกสมบูรณ์เพศ มีสมมาตรตามแนวรัศมี ประกอบด้วยกลีบเลี้ยง 5 กลีบ มีสีเขียวและเชื่อมกันที่โคน กลีบดอก 5 กลีบ มีสีขาว แต่ละกลีบแยกออกจากกันเป็นอิสระ กลีบห้อมและมีต่อมน้ำมันแทรกอยู่ทั่วไป การเรียงตัวของกลีบดอกในระยะดอกตูมจะอัดติดกันแน่นทั้ง 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 20 อัน แต่ละอันประกอบด้วย อับเรณู มีสีเหลือง ก้านชูอับเรณู สีขาวติดอยู่ทางด้านหลังของอับเรณู ก้านชูอับเรณูจะเชื่อมติดกันเป็นกลุ่มๆ ที่มีความยาวไม่เท่ากัน เกสรเพศเมีย ประกอบด้วย ยอดเกสรเพศเมียลักษณะเป็นตุ่ม สีเหลือง มีรากดับความสูงเหนืออับเรณูเล็กน้อย ก้านเกสรเพศเมีย สีขาวลึกลึกลับ รังไข่อยู่ในตำแหน่งเหนืออุ้นร่องดอก (superior ovary) มี 10 ช่อง ภายในประกอบด้วยอุ้ลเป็นจำนวนมาก อยู่ในร่องแต่ละอันติดอยู่กับตรงแกนกลางของรังไข่ บริเวณโคนของรังไข่มีจานรองดอก (disc) สีเหลืองอมเขียว (ภาพที่ 2)

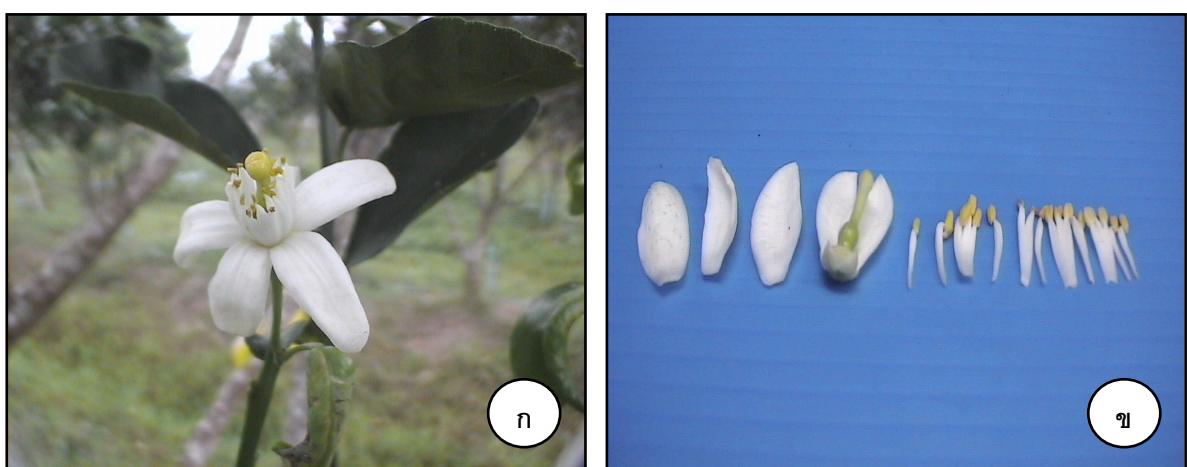
1.2 การบานของดอกและจำนวนดอก

ดอกสัมฤทธิ์แต่ละต้นที่ทำการศึกษาใช้เวลาการบานเฉลี่ย 17 วัน โดยในวันที่เริ่มทำการศึกษาดอกบานน้อยเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 เปอร์เซ็นต์ของการบานทั้งหมด หลังจากนั้นจำนวนดอกบานเพิ่มขึ้นและจำนวนดอกบานสูงสุดในวันที่ 8 เฉลี่ยเท่ากับ 24.34 เปอร์เซ็นต์ของการบานทั้งหมด หลังจากนั้นการบานของดอกจะค่อยๆ ลดลงและสิ้นสุดการบานในวันที่ 17 (ภาพที่ 3)

การบานของดอกสัมฤทธิ์ในรอบวัน ที่ได้ทำการศึกษาในช่วงเวลาดอกบานสูงสุด 3 วัน ติดต่อกัน ดอกเริ่มบานตั้งแต่เวลาเช้าประมาณ 7:00 นาฬิกา เฉลี่ยเท่ากับ 3.15 เปอร์เซ็นต์ของการบานทั้งหมดในรอบวัน หลังจากนั้นจำนวนการบานของดอกจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและถึงช่วงดอกบานสูงสุดเวลา 10:00 นาฬิกา เฉลี่ยเท่ากับ 36.54 เปอร์เซ็นต์ของการบานทั้งหมดในรอบวัน หลังจากนั้นจำนวนการบานของดอกจะลดลง จนหยุดการบานเวลาประมาณ 17:00 นาฬิกา (ภาพที่ 4)

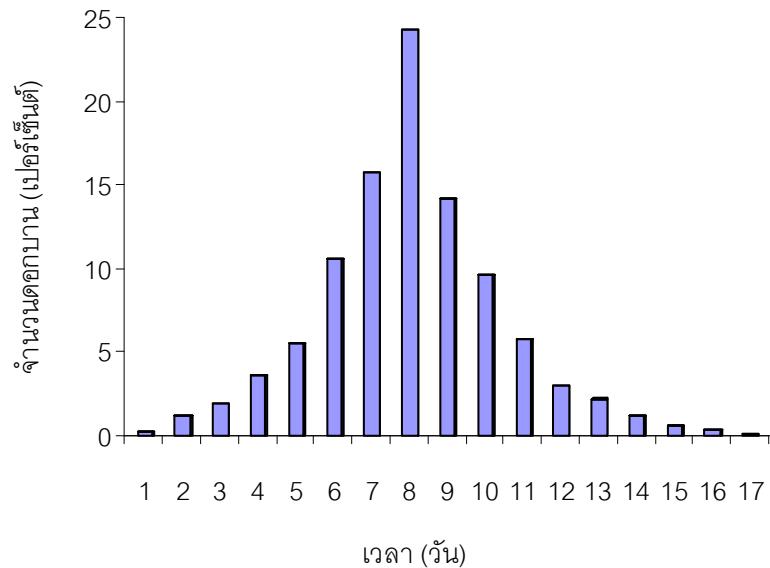

ภาพที่ 1 การเจริญเติบโตทางด้านลำดับและการให้ผลผลิตของส้มจุกภายใต้สภาพฟ้าอากาศของแหล่งปลูกในเขตอำเภอ宦娘 จังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2548

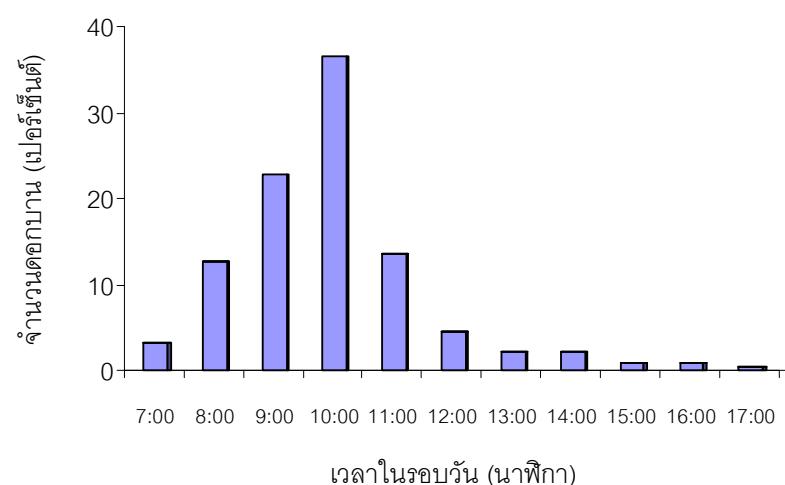

ภาพที่ 2 ลักษณะและโครงสร้างของดอกส้มจุก

- ก. ลักษณะดอกส้มจุกในระยะดอกบานเต็มที่
- ข. ลักษณะส่วนประภูมิของดอก

ภาพที่ 3 เปอร์เซ็นต์การบันทุกของดอกสัมจุกตั้งแต่วันแรกถึงวันสุดท้าย

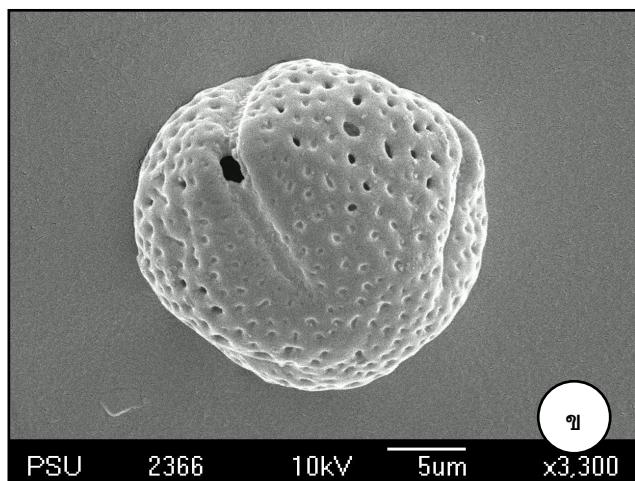
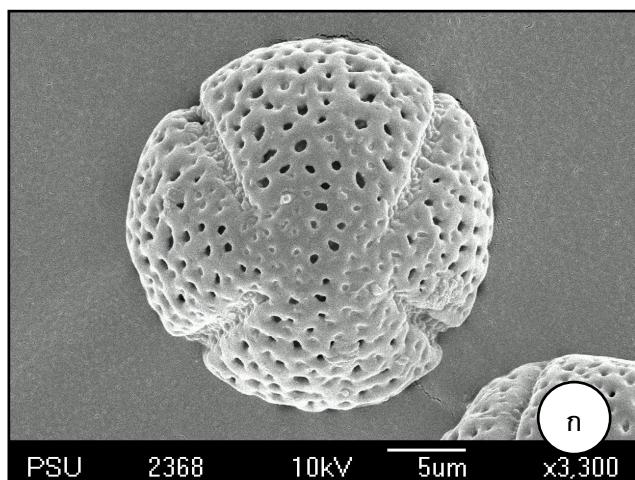

ภาพที่ 4 เปอร์เซ็นต์การบันทุกในรอบวันของดอกสัมจุกในช่วงที่ดอกบานสูงสุด

1.3 เกสรเพศผู้

1.3.1 ลักษณะเรณู

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเรณูของดอกส้มจุก มีรูปร่างค่อนข้างกลม (prolate) มีช่องเปิดผสม 4 ช่อง (colporate) มีผิวแบบตาข่าย (reticulate) ขนาดเรณูเมื่อดอกเจริญเต็มที่มีความยาวของแนวแกนข้าวน้ำเฉลี่ย (P) $23.9 (\pm 2.16)$ ไมครอน ความยาวของแกนตอนเฉลี่ย (E) $21.1 (\pm 1.26)$ ไมครอน (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 5 ลักษณะเรณูดอกส้มจุกภายใต้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

ก. ลักษณะเรณูด้านข้าว (Polar view)

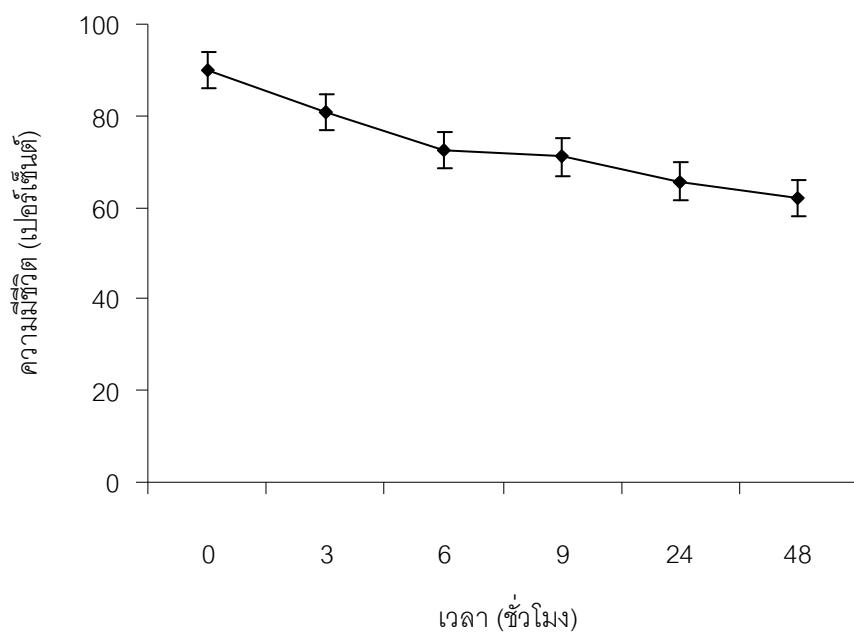
ข. ลักษณะเรณูด้านแกนตอน (Equatorial view)

1.3.2 จำนวนเรณู

จำนวนเรณูของดอกสัมจุกในระยะสุดท้ายก่อนดอกบาน พบร่วมกับ มีจำนวนเรณูเฉลี่ย $10,869$ เม็ดต่อดอก (543 ± 17.75 เม็ดต่ออับเรณู)

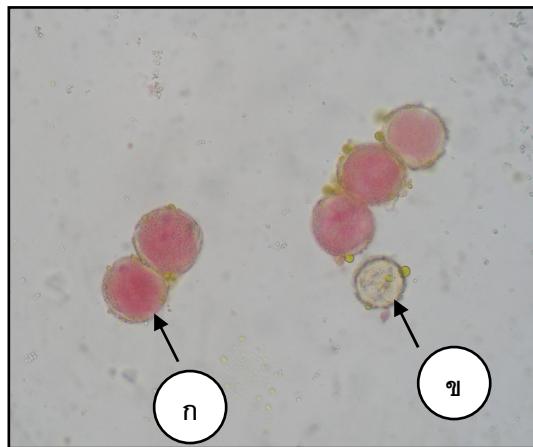
1.3.3 ความมีชีวิตของเรณู

เรณูของดอกสัมจุกที่ถูกปลดปล่อยออกมากใหม่ๆ และเก็บรักษาไว้ในอุณหภูมิห้องนานไม่เกิน 1 ชั่วโมง มีค่าความมีชีวิตสูงถึง 90.1 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อเก็บรักษาไว้ $3, 6, 9, 24$ และ 48 ชั่วโมง ค่าความมีชีวิตของเรณูจะค่อยๆ ลดลงเหลือเท่ากับ $80.7, 72.5, 71, 65.7$ และ 62.1 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 6)

ภาพที่ 6 เปอร์เซ็นต์ความมีชีวิตของเรณูดอกสัมจุกที่เก็บรักษาไว้ในอุณหภูมิห้องระยะเวลาต่างๆ กัน

I = standard error

ภาพที่ 7 ความมีชีวิตของเรณูดอกส้มจูกเมื่อย้อมด้วยสีอะซีโตคาร์บิน
 ก. เรณูติดสีอะซีโตคาร์บิน
 ข. เรณูไม่ติดสีอะซีโตคาร์บิน

1.3.4 การออกของหลอดเรณู

การออกของหลอดเรณูของดอกส้มจูกในเกษตรเมียหลังจากได้รับการถ่ายเรณูแบบผสมข้ามตันที่ระยะเวลานานต่างๆ กัน คือ 0, 3, 6, 9, 24 และ 48 ชั่วโมง ปรากฏว่า เปอร์เซ็นต์หลอดเรณูในเกษตรเมียและทิ่งอกเข้าไปที่อวุลในรังไช่แตกต่างกัน (ตารางที่ 1) จำนวนหลอดเรณูที่งอกลีกลงไปในหลอดเกษตรเมียจะค่อยๆ ลดลงแต่กันในแต่ละตำแหน่ง ของหลอดเกษตรเมีย ส่วนบน ส่วนกลาง และส่วนล่าง การออกของหลอดเรณูหลังการถ่ายเรณูนาน 0 ชั่วโมง (เก็บทันที) ไม่พบหลอดเรณูที่งอกลีกลงไปถึงส่วนล่างของหลอดเกษตรเมีย และจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นหลังการถ่ายเรณูนานขึ้น จำนวนหลอดเรณูที่งอกเข้าไปที่อวุลในรังไช่ของส้มจูก หลังจากได้รับการถ่ายเรณูนาน 48 ชั่วโมง มีเปอร์เซ็นต์สูงสุดเท่ากับ 71.86 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือการถ่ายเรณูนาน 24, 9, 6 และ 3 ชั่วโมง โดยมีเปอร์เซ็นต์ 59.37, 44.71, 31.52 และ 16.54 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนเรตโนบันปลายยอดกีฬาเพศเมียและเปอร์เซ็นต์การออกของหลอดเรตโนเข้าไปใน กีฬาเพศเมียสัมภูกที่ได้รับการถ่ายเรตโนแบบผสมข้ามด้วยมือที่ระยะเวลาเก็บดอกนาน ต่างๆ กัน

เวลาเก็บดอกหลัง การถ่ายเรตโน (ชั่วโมง)	จำนวนเรตโนบัน ยอดกีฬาเพศเมีย (เม็ด)	หลอดเรตโนเฉลี่ย ในกีฬาเพศเมีย			หลอดเรตโนเฉลี่ยที่ ออกเข้าไป ที่อ่อนุญาต	
		(%)				
		ส่วนบัน	ส่วนกลาง	ส่วนล่าง		
0	117	0.57 ^f	0.00 ^f	0.00 ^f	0.00 ^f	
3	121	40.74 ^e	31.16 ^e	25.08 ^e	16.54 ^e	
6	125	53.12 ^d	46.13 ^d	40.36 ^d	31.52 ^d	
9	129	74.72 ^c	61.41 ^c	54.47 ^c	44.71 ^c	
24	138	82.60 ^b	73.35 ^b	67.37 ^b	59.37 ^b	
48	140	87.60 ^a	83.60 ^a	76.33 ^a	71.86 ^a	
F-test		*	*	*	*	
C.V. (%)		4.70	3.41	2.97	3.33	

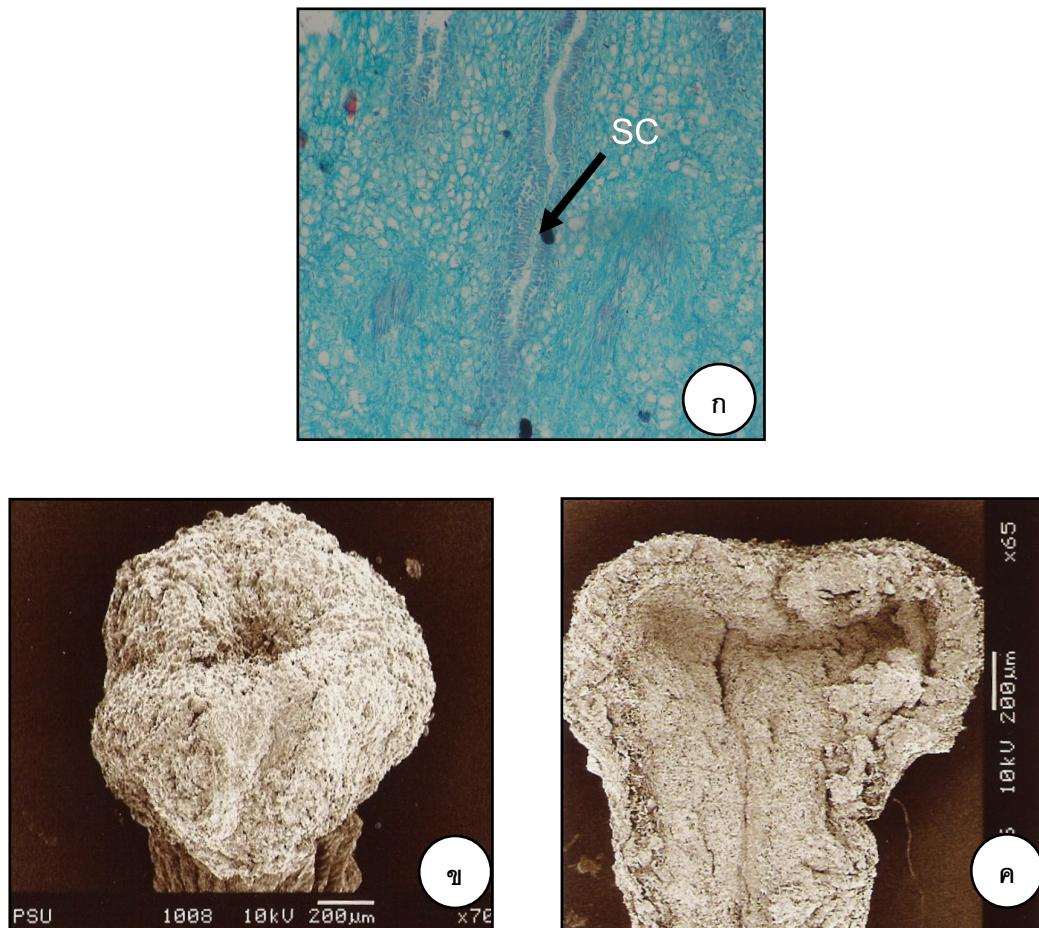
* = แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

1.4 เกสรเพศเมีย

1.4.1 กายวิภาค เนื้อเยื่อวิทยา และลักษณะปลายยอดกีฬาเพศเมีย

กายวิภาค เนื้อเยื่อวิทยา และลักษณะปลายยอดกีฬาเพศเมียสัมภูกในระยะ ดอกบานเต็มที่ พ布ว่า ปลายยอดกีฬาเพศเมีย มีการขยายขนาดเพิ่มขึ้น บริเวณกึ่งกล้องมีร่องบุ๋มลง ไปเล็กน้อย (ภาพที่ 8 ข-ค) บริเวณก้านกีฬาเพศเมีย พ布ว่า ที่บริเวณกึ่งกล้องของก้านกีฬาเพศเมีย มี stylar canals รูปร่างค่อนข้างกลมและมี stylar canals ลักษณะเป็นร่องยาว เนื้อเยื่อที่บุบริเวณ stylar canals นี้ เรียกว่า transmitting มีรูปร่างเป็นสี่เหลี่ยมเรียงตัวติดกันแน่น (ภาพที่ 8 ก)

ภาพที่ 8 กายวิภาค เนื้อเยื่อวิทยา และลักษณะปลายยอดเกรสรेसเมียดอกสัมจุภะโดยกบานเต็มที่

ก. ลักษณะเนื้อเยื่อปลายยอดเกรสรेसเมียภายในตัวกล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง

ข-ค. ลักษณะปลายยอดเกรสรेसเมียภายในตัวกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

SC = Stylar canals

1.4.2 ความพร้อมรับเรณูของเกรสรेसเมีย

ความพร้อมรับเรณูของเกรสรेसเมียของดอกสัมจุภะที่ได้รับการถ่ายเรณูแบบผสมข้ามหลังจากดอกบานนานต่างๆ กัน แล้วเก็บดอกหลังการถ่ายเรณู 48 ชั่วโมง ปรากฏว่า เปอร์เซ็นต์หลอดเรณูในเกรสรेसเมียและทิ่งอกเข้าไปที่อยู่ในรังไนแทรกต่างกัน (ตารางที่ 2) เปอร์เซ็นต์หลอดเรณูที่งอกลงไปในหลอดเกรสรेसเมียจะค่อนข้างลดลงแตกต่างกันตามเวลาดอกบานไปแล้วและในแต่ละตำแหน่งของหลอดเกรสรेसเมีย ส่วนบน ส่วนกลาง และส่วนล่าง เปอร์เซ็นต์หลอดเรณูที่งอกลึกลงไปถึงส่วนล่างของหลอดเกรสรेसเมียและผ่านเข้าไปที่อยู่ใน

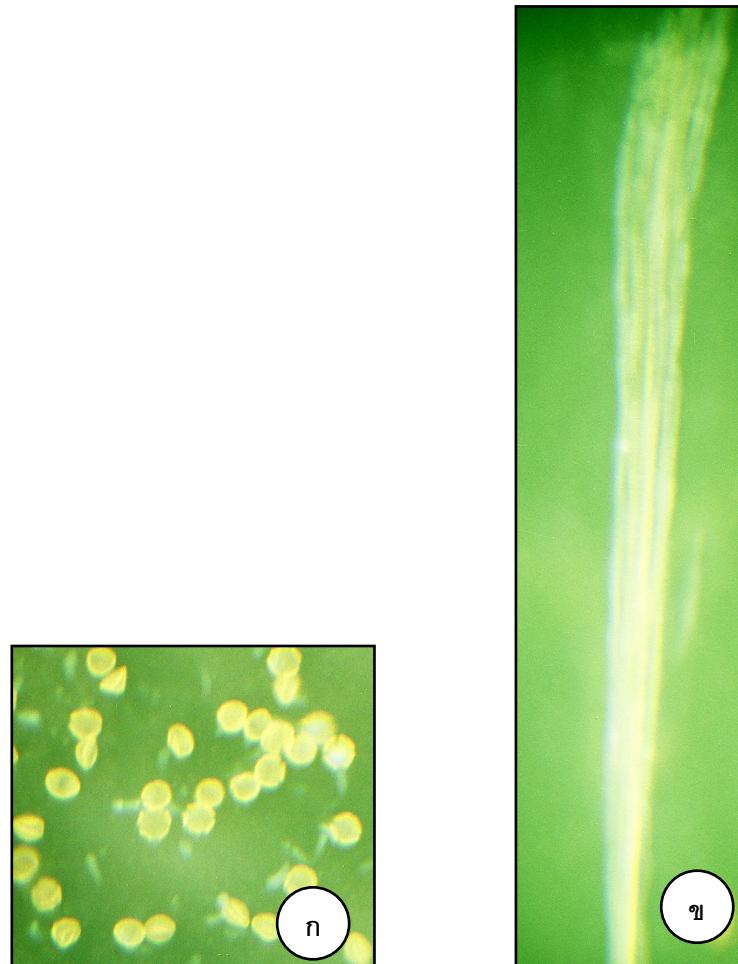
รังไก่เฉลี่ยต่ำสุด 3.74 เปอร์เซ็นต์ และจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นเมื่อทำการถ่ายเรณูใกล้เคียงระยะดอกบานมากขึ้นและให้เปอร์เซ็นต์หลอดเรณูสูงสุด 51.6 เปอร์เซ็นต์ เมื่อถ่ายเรณูภายในเวลา 3 ชั่วโมงนับจากดอกเริ่มบาน

ตารางที่ 2 จำนวนเรณูบนปลายยอดเกษตรเมียและเปอร์เซ็นต์การลงอกของหลอดเรณูเข้าไปในเกษตรเมียสัมจุกที่ได้รับการถ่ายเรณูแบบผสมข้ามหลังดอกบานนานต่างๆ กัน

เวลาถ่ายเรณู หลังดอกบาน (ชั่วโมง)	จำนวนเรณูบน ยอดเกษตรเมีย (เม็ด)	หลอดเรณูเฉลี่ย ในเกษตรเมีย			หลอดเรณูเฉลี่ยที่ งอกเข้าไป ที่อุ่น
		ส่วนบน (%)	ส่วนกลาง (%)	ส่วนล่าง (%)	
0	186	50.54 ^b	40.86 ^b	38.10 ^b	32.80 ^b
3	250	78.40 ^a	58.40 ^a	55.20 ^a	51.60 ^a
6	214	45.79 ^c	32.71 ^c	23.83 ^c	13.55 ^c
9	263	42.58 ^d	26.99 ^d	19.39 ^d	12.93 ^c
24	196	21.94 ^e	19.90 ^e	15.30 ^e	7.65 ^d
48	294	15.64 ^f	13.26 ^f	7.48 ^f	3.74 ^e
F-test		*	*	*	*
C.V. (%)		6.60	7.80	7.67	12.43

* = แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันในคอลัมน์เดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

ภาพที่ 9 เรณูที่ติดอยู่บนปลายยอดเกษตรเมียและการออกของหลอดเรณูสัมจุกเข้าไปในหลอดเกษตรเมียในชั้นต่างๆ ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบปล่อยแสงฟลูออเรสเซนซ์

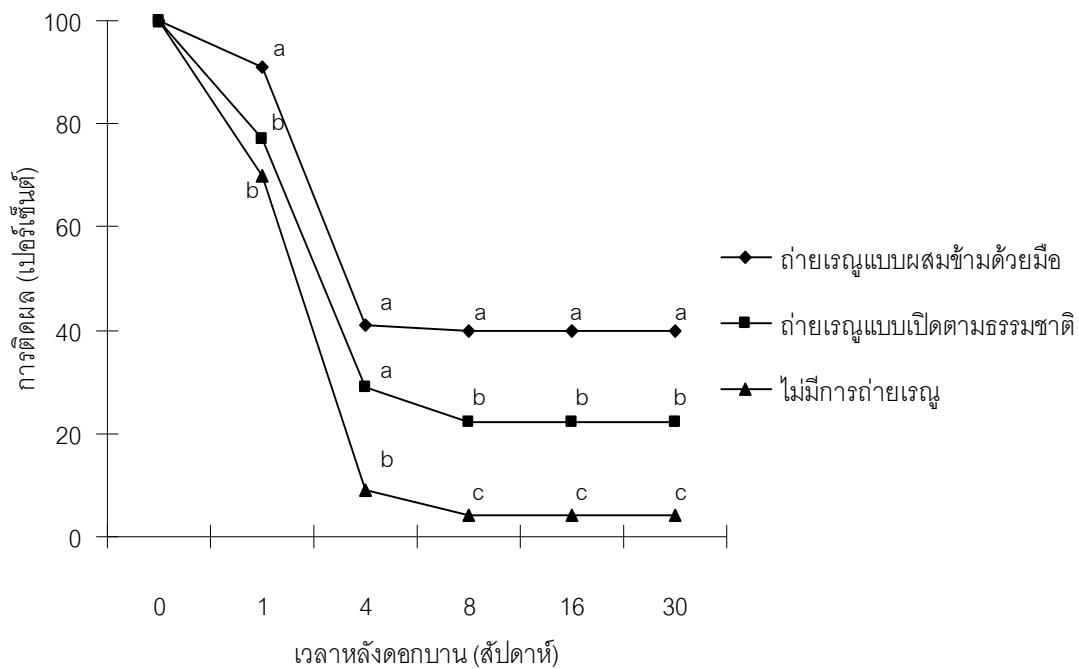
ก. เรณูของดอกสัมจุกที่ติดอยู่บนปลายยอดเกษตรเมีย

ข. หลอดเรณูสัมจุกในหลอดเกษตรเมียในชั้นต่างๆ

2. การถ่ายเรณูของสัมจุก

2.1 ผลของการถ่ายเรณูต่อการติดผล

ผลของการถ่ายเรณูต่อการติดผลของสัมจุกเกิดขึ้นสูงสุดหลังจากการถ่ายเรณูไปแล้ว 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นผลที่ติดและคงอยู่บนต้นลดลงอย่างรวดเร็วเมื่อผลอายุ 4 สัปดาห์ หลังจากนั้น การติดผลลดลงน้อยมากจนกระทั่งค่าการติดผลคงที่ในสัปดาห์ที่ 16 เป็นต้นไป จนกระทั่งผลสูญแก่ ในสัปดาห์ที่ 30 บริบูรณ์การติดผลของสัมจุกในระยะสูญแก่แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ โดยการถ่ายเรณูแบบผสมข้ามด้วยมีโอมีเปอร์เซ็นต์การติดผลสูงสุดเท่ากับ 40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา ได้แก่ การถ่ายเรณูแบบเปิดตามธรรมชาติมีเปอร์เซ็นต์การติดผลเท่ากับ 22 เปอร์เซ็นต์ และไม่มี การถ่ายเรณูมีเปอร์เซ็นต์การติดผลต่ำสุดเท่ากับ 3 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (ภาพที่ 10)

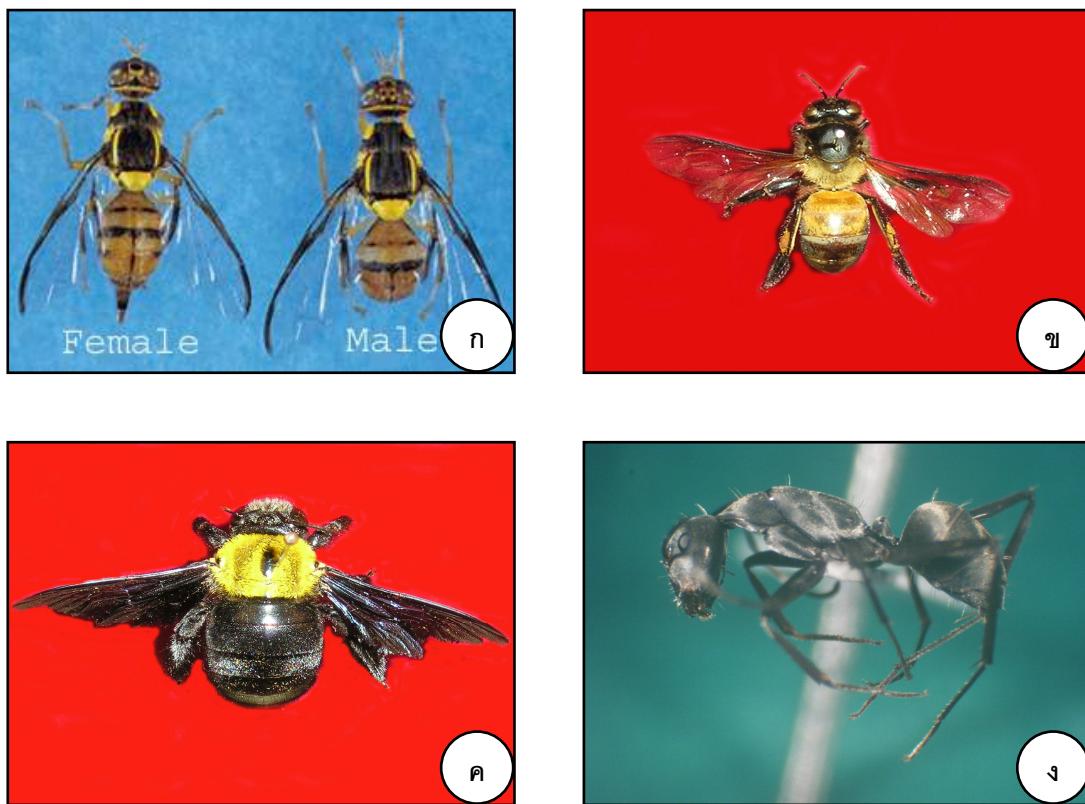

ภาพที่ 10 ผลของการถ่ายเรณูแบบต่างๆ ต่อเปอร์เซ็นต์การติดผลของสัมจุก

ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรต่างกันในเวลาเดียวกันแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's multiple range test (DMRT)

2.2 ชนิดและพฤติกรรมของแมลงในการถ่ายเรณู

การศึกษาชนิดของแมลงที่มาเยือนดอกส้มจุกในวันที่ดอกบานสูงสุดตั้งแต่เวลา 7:00 ถึง 17:00 นาฬิกา พบรัง 4 ชนิด ได้แก่ แมลงวันผลไม้ (*Bactrocera dorsalis* Hendel) ชันโรง (*Trigona* sp.) แมลงภู่ (*Xylocopa* sp.) และมดดำ (*Camponotus* sp.) ในบรรดาแมลงที่ทำหน้าที่ช่วยถ่ายเรณูให้แก่ดอกส้มจุก ปรากฏว่า แมลงวันผลไม้มีพฤติกรรมและบทบาทในการถ่ายเรณูสูง สุด โดยเริ่มออกทำหน้าที่ตั้งแต่เวลา 9:00 ถึง 11:00 นาฬิกา จะกินเรณูและน้ำหวานบริเวณโคนกลีบดอกโดยจะไต่ไปมากกว่าให้เกิดการถ่ายเรณูขึ้นได้ ชันโรงเข้ามาเยือนดอกเวลา 8:00 ถึง 10:00 นาฬิกา โดยเก็บเรณูไว้ที่ต่อกร้าวเก็บเรณูที่ส่วนขาหลังและจะไต่ลงไปเก็บน้ำหวานบริเวณโคนกลีบ ดอก และในช่วงเวลาดังกล่าวแมลงภู่จะเข้ามาเก็บเรณูโดยใช้ขาและลำตัวให้สัมผัสกับอับเรณู เพื่อให้เรณูติดบริเวณลำตัวและขาเข่นเดียวกัน ส่วนมดดำจะมาเยือนดอกตลอดวันโดยเข้ามา กินน้ำหวานและต่อวนเรียนบริเวณโคนกลีบดอกเท่านั้น (ภาพที่ 11)

ภาพที่ 11 ชนิดแมลงที่เข้ามาเยือนดอกส้มจุก

ก. แมลงวันผลไม้ (*Bactrocera dorsalis* Hendel) ข. ชันโรง (*Trigona* sp.)

ค. แมลงภู่ (*Xylocopa* sp.)

ง. มดดำ (*Camponotus* sp.)

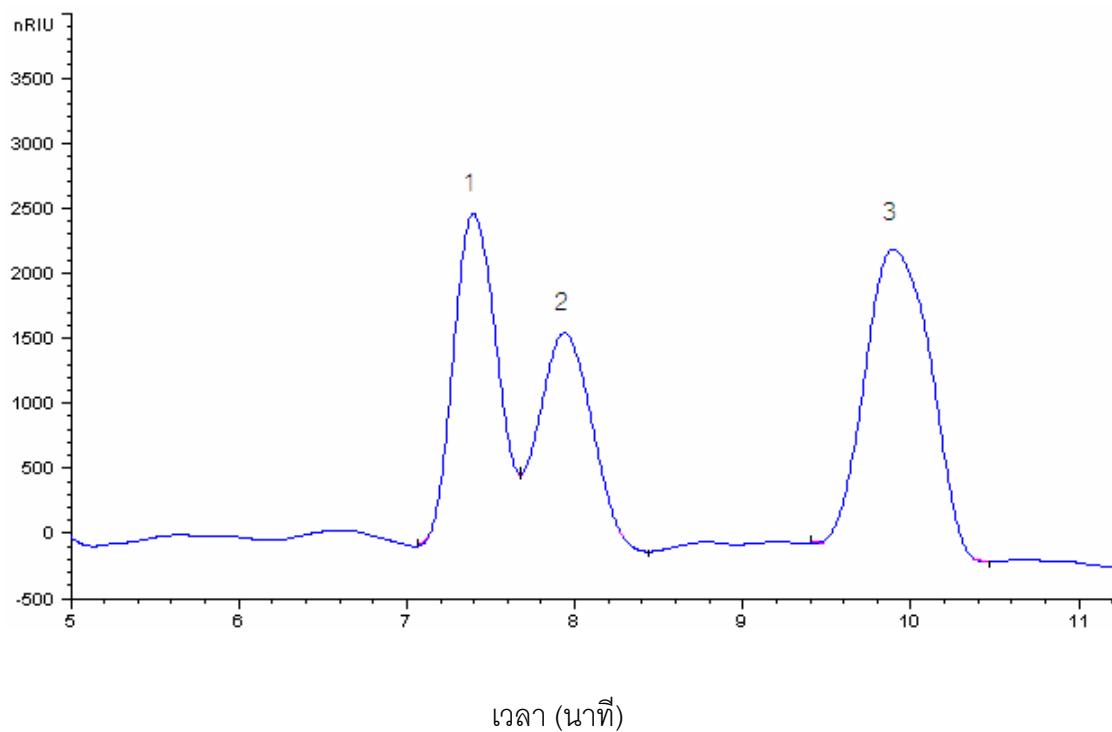
2.3 ปริมาณและองค์ประกอบน้ำหวานดอก

การศึกษาปริมาณน้ำหวานของดอกส้มจุกในช่วงเวลาดอกบานสูงสุดตั้งแต่เวลา 7:00 ถึง 17:00 นาฬิกา พบว่า น้ำหวานถูกขับออกมากจากดอกส้มจุกตั้งแต่เวลาดอกบานใหม่ๆ ที่เวลา 9:00 นาฬิกา น้ำหวานถูกขับออกมากที่สุด วัดปริมาณเฉลี่ยต่อดอกได้เท่ากับ $3.83 (\pm 0.050)$ ไมโครลิตร และที่เวลา 17:00 นาฬิกา วัดปริมาณเฉลี่ยต่อดอกได้น้อยที่สุดในรอบวัน เท่ากับ $0.01 (\pm 0.001)$ ไมโครลิตร (ตารางที่ 3) และความเข้มข้นเฉลี่ยของน้ำหวานดอกภายในรอบวันมีค่าเท่ากับ 28 องศาบริกช์

ตารางที่ 3 ปริมาณของน้ำหวานในดอกส้มจุกที่เวลาต่างๆ

เวลา (นาฬิกา)	ปริมาณ (ไมโครลิตร)
7:00	$1.43 (\pm 0.030)$
9:00	$3.83 (\pm 0.050)$
11:00	$0.10 (\pm 0.040)$
13:00	$0.03 (\pm 0.010)$
15:00	$0.02 (\pm 0.001)$
17:00	$0.01 (\pm 0.001)$

จากการวิเคราะห์ชนิดน้ำตาลในน้ำหวานดอกส้มจุกด้วยวิธีการโคลามาโทกราฟี ของเหลวแบบสมรรถนะสูง พบน้ำตาล 3 ชนิด คือ กลูโคส, ฟรุคโตส และซูโคส โดยมีน้ำตาลซูโคสเป็นองค์ประกอบหลัก เท่ากับ 81.9 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร รองลงมาคือ น้ำตาลฟรุคโตส และกลูโคสเท่ากับ 42.21 และ 36.75 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ตามลำดับ (ภาพที่ 12)

ภาพที่ 12 กราฟ chromatogram ที่แสดงส่วนประกอบของเหลวแบบสมาร์ตันะสูงแสดงชนิดน้ำตาลในน้ำหวานดอกส้มจุก (1) พุดโคทส : (2) กัลลิโคส : (3) ซูโคราส